

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 3 november 2009 in zaak nr. 08/38395 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 december 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 30 september 2008 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 november 2009, verzonden op 5 november 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 december 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit van 30 september 2008 onvoldoende heeft gemotiveerd dat geen sprake is van een gemeenschappelijke huishouding, nu hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat de vreemdeling en zijn echtgenote geen gemeenschappelijke huishouding voeren op basis van kenmerken die daaraan gesteld plegen te worden.

Daartoe betoogt de staatssecretaris dat tegenstrijdige verklaringen wel degelijk een rol kunnen spelen bij de beantwoording van de vraag of sprake is van samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding. Gelet op de uitvoerige opsomming van tegenstrijdige verklaringen van de vreemdeling en zijn echtgenote, had de rechtbank tot de conclusie dienen te komen dat zij niet feitelijk samenwonen en geen gemeenschappelijke huishouding voeren, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend.

Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt de

verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming verleend, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.

Ingevolge artikel 3.17, aanhef en onder a, van het Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, verleend, indien de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren.

Volgens paragraaf B2/2.7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) moeten de vreemdeling en de persoon bij wie deze wil verblijven, feitelijk samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren. Zij dienen ook naar buiten toe, bijvoorbeeld naar de werkgever, de belastingdienst en de zorgverzekeraar, hetzelfde adres te voeren.

2.1.2. In het besluit van 30 september 2008 heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat tussen de verklaringen van de vreemdeling en zijn echtgenote in de gehoren van 28 november 2006 ernstige tegenstrijdigheden zijn en dat gelet hierop tot de conclusie moet worden gekomen dat dient te worden getwijfeld aan de relatie van de vreemdeling en zijn echtgenote. Nu hieraan wordt getwijfeld is, volgens de staatssecretaris, niet voldaan aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend en heeft hij op grond van artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

2.1.3. In aanmerking genomen dat reeds uit de in voormelde paragraaf van de Vc 2000 gebruikte woorden 'ook' en 'bijvoorbeeld' moet worden afgeleid dat hierin geen uitputtende opsomming is gegeven van omstandigheden waaruit kan blijken dat sprake is van feitelijk samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding, heeft de rechtbank niet onderkend dat de staatssecretaris zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat twijfel bestaat of de vreemdeling en zijn echtgenote feitelijk samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren, aangezien zij op een groot aantal punten tegenstrijdig, althans verschillend, hebben verklaard, terwijl redelijkerwijs mag worden verwacht dat partners die een gemeenschappelijke huishouding voeren, over aspecten van die huishouding eenduidig kunnen verklaren. Derhalve heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat het besluit wegens strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht dient te worden vernietigd.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De uitspraak van de rechtbank dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, verklaart de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 30 september 2008 alsnog ongegrond.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 3 november 2009 in zaak nr. 08/38395;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

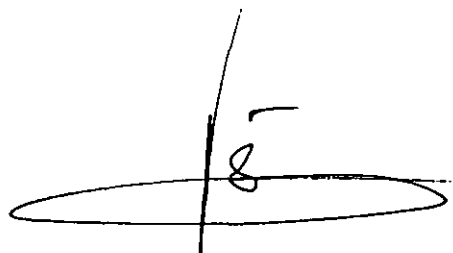
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

91-638.

Verzonden: 26 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 08/38395
V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. T. Sönmez, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. J.E.J. ten Berg.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op _____, bezit de Joegoslavische nationaliteit. Hij verblijft sedert onbekende datum als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) in Nederland. Met ingang van 2 september 2004 is eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenote _____' verleend met een geldigheidsduur tot 2 september 2006. Op 13 juni 2006 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlenging van de geldigheidsduur van voornoemde verblijfsvergunning. Op 28 november 2006 zijn eiser en zijn echtgenote _____ (hierna: _____) door verweerder gehoord. Bij besluit van 20 december 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Bij besluit van 30 september 2008 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2 Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 27 augustus 2009. Eiser en zijn gemachtigde zijn ter zitting verschenen. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 18, eerste lid, onder f, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

1.2 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, verleend indien wordt voldaan aan de voorwaarden genoemd in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 van de Vw 2000.

1.3 Ingevolge artikel 3.17 van het Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, van het Vb 2000 verleend indien de vreemdeling en de hoofdpersoon

AWB 08/38395

2

samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren en het huwelijk of het geregistreerd partnerschap is ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens.

1.4 Het beleid van verweerder met betrekking tot gezinshereniging en gezinsvorming is neergelegd in hoofdstuk B2 van de Vreemdelingen-circulaire 2000.

2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat de aanvraag van eiser dient te worden afgewezen omdat niet meer wordt voldaan aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend. Hij voert hiertoe aan dat er tegenstrijdigheden zitten in de door eiser en afgelegde verklaringen tijdens de gehoren van 28 november 2006. Gelet hierop bestaat er twijfel over de duurzaamheid en exclusiviteit van de relatie tussen eiser en

3 Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Hij voert daartoe samengevat aan dat verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) omdat verweerder hem de gehoren van 28 november 2006 pas in het bestreden besluit heeft tegengeworpen. Verder voert hij aan dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid, het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringbeginsel. Eiser is onder meer van mening dat de door verweerder aangevoerde tegenstrijdigheden in de verklaringen van eiser en bewijs noch indicatie opleveren voor het standpunt van verweerder dat geen sprake meer is van een duurzame en exclusieve relatie.

4.1 De rechtbank overweegt het volgende.

4.2 De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder de aanvraag van eiser op goede gronden heeft afgewezen. Hiertoe dient te worden beoordeeld of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet meer voldoet aan de beperking 'verblijf bij echtgenote'. In dat licht heeft de rechtbank ter zitting aan de orde gesteld of verweerder bij de beantwoording van de vraag of eiser nog aan voornoemde beperking voldoet het juiste toetsingskader heeft toegepast. Naar aanleiding hiervan heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de vraag of verweerder het juiste toetsingskader heeft toegepast buiten de omvang van het geding valt. Hij heeft hiertoe aangevoerd dat door eiser niet is gesteld dat het bestreden besluit op een verkeerde grondslag zou berusten. De rechtbank overweegt dat eiser in zijn beroepschrift heeft aangevoerd dat verweerder niet adequaat op de aanvraag heeft beslist. In artikel 3.17 van het Vb2000 zijn de voorwaarden opgenomen waaraan de aanvraag moet worden getoetst. Verweerder heeft, indien aan deze voorwaarden wordt voldaan, geen ruimte om op andere gronden de aanvraag niet in te willigen, voor zover deze gronden niet zijn genoemd in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 van het Vb2000. Door ter zitting de vraag aan de orde te stellen of verweerder het juiste toetsingskader heeft toegepast treedt de rechtbank derhalve niet buiten de omvang van het geding.

4.3 Beoordeeld dient te worden of eiser en samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren. Niet is in geschil dat het huwelijk in de gemeentelijke basisadministratie is ingeschreven. Verweerder heeft in het bestreden besluit beoordeeld of sprake is van een exclusieve en duurzame relatie tussen eiser en Gelet op het bepaalde in artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b van het Vb 2000 komt de vraag of sprake is van een exclusieve en duurzame relatie evenwel aan de orde in het kader

AWB 08/38395

3

van een beoordeling of nog aan de beperking 'verblijf bij partner' wordt voldaan. Gelet hierop stelt de rechtbank vast dat verweerder bij de beoordeling van de aanvraag een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd. Verweerder heeft ter zitting naar voren gebracht dat de in het bestreden besluit genoemde tegenstrijdigheden in de beide verklaringen voldoende aannemelijk maken dat eiser en [] geen gemeenschappelijke huishouding voeren, aan welke voorwaarde zowel gehuwde als ongehuwde partners moeten voldoen. Het voeren van een gemeenschappelijke huishouding kan blijken indien de beide echtgenoten naar buiten toe, bijvoorbeeld naar de werkgever, de belastingdienst en de zorgverzekeraar, hetzelfde adres voeren. Daarnaast kunnen de financiële relaties tussen de echtgenoten een indicatie vormen voor een gemeenschappelijke huishouding, bijvoorbeeld indien bankrekeningen worden gebruikt voor uitgaven ten behoeve van de gemeenschappelijke huishouding. Verweerder heeft, naar het oordeel van de rechtbank, in het bestreden besluit niet aannemelijk gemaakt dat eiser en zijn echtgenote geen gemeenschappelijke huishouding voeren op basis van kenmerken die daaraan gesteld plegen te worden. Daaraan kan niet afdoen dat de verklaringen van eiser en [] die zijn afgelegd tijdens de gehoren op 28 november 2006 enige tegenstrijdigheden bevatten. Deze kunnen echter niet tot de conclusie leiden dat geen gemeenschappelijke huishouding wordt gevoerd. Gelet op het voorgaande zal het beroep wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb gegrond worden verklaard en zal het bestreden besluit worden vernietigd.

5 De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1). Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling aan de griffier te geschieden.

AWB 08/38395

4

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

recht doende:

- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3 bepaalt dat verweerder (binnen vier weken na verzending van deze uitspraak) een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 644,- en bepaalt dat, nu aan eiser een toevoeging is verleend, deze kosten rechtstreeks aan de griffier (rekeningnummer 19 23 25 892) worden betaald.
- 5 bepaalt dat verweerder aan eiser het betaalde griffierecht van € 145,- vergoedt.

Aldus gedaan door mr. A. van 't Laar, rechter; in tegenwoordigheid van mr. N. Jallal, griffier.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 3 november 2009.

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op:

- 5 NOV 2009

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Tel. 079 - 888 3545
Fax 079 - 888 3088

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Oms kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Procesvertegenwoordiging
P.M.W. Jans
073 - 888 3037
3 december 2009
0303.03.6009

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
3 DEC 2009	
ZAAKNR. 200909340	
AAN J.W. de Bont	
BEHANDELD DD:	PAR:

Hoger beroepschrift, 2 producties en een schriftelijke lastgeving
Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige voorziening /

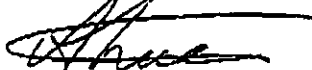
Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Rotterdam van 3 november 2009, verzonden op 5 november 2009, met kenmerk Awb 08/38395.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Staatssecretaris gehouden binnen vier weken na de datum waarop de uitspraak is verzonden - 5 november 2009 - een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Staatssecretaris zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Staatssecretaris geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr. A.R.J. Maas, gemachtigde

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 3 DEC 2009	
ZAAKNR.	200909340
AAN:	F. W. de Bont
BEHANDELD DO:	PAR

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
verweerder
gemachtigde: mr. A.R.J. Maas
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Rotterdam
van 3 november 2009
met kenmerk 08/38395

Inzake:

met IND-kenmerk 0303.03.6009
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. T. Sönmez
advocaat te (3001 HC) Rotterdam, Postbus 25106

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. P.M.W. Jans
073-8883037

1. Inleiding

- 1.1. Appellant (verder: de Staatssecretaris) komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam (verder: de rechtbank) van 3 november 2009, verzonden op 5 november 2009, met kenmerk AWB 08/38395 (verder: bestreden uitspraak) in welke zaak de rechtbank te 's-Gravenhage het beroep tegen de beschikking van 30 september 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld (productie 1).

2. Achtergronden

- 2.1. Op 13 juni 2008 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenging van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw, met als doel 'verblijf bij echtgenote'.
- 2.2. Bij besluit van 20 december 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Op 16 januari 2008 heeft verweerder tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.4. Bij besluit van 30 september 2008 heeft de Staatssecretaris het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grievan

- 3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de bestreden uitspraak.

Grief I

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 4.3 op pagina 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het bepaalde in artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b van het Vb 2000 komt de vraag of sprake is van een exclusieve en duurzame relatie evenwel aan de orde in het kader van een beoordeling of nog aan de beperking 'verblijf bij partner' wordt voldaan. Gelet hierop stelt de rechtbank vast dat verweerder bij de beoordeling van de aanvraag een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd. Verweerder heeft ter zitting naar voren gebracht dat de in het bestreden besluit genoemde tegenstrijdigheden in de beide verklaringen voldoende aannemelijk maken dat eiser en [] geen gemeenschappelijke huishouding voeren, aan welke voorwaarde zowel gehuwde als ongehuwde partners moeten voldoen. Het voeren van een gemeenschappelijke huishouding kan blijken indien de beide echtgenoten naar buiten toe, bijvoorbeeld naar de werkgever, de belastingdienst en de zorgverzekeraar, hetzelfde adres voeren. Daarnaast kunnen de financiële relaties tussen de echtgenoten een indicatie vormen voor een gemeenschappelijke huishouding, bijvoorbeeld indien bankrekeningen worden gebruikt voor uitgaven ten behoeve van de gemeenschappelijke huishouding. Verweerder heeft, naar het oordeel van de rechtbank, in het bestreden besluit niet aannemelijk gemaakt dat eiser en zijn echtgenote geen gemeenschappelijke huishouding voeren op basis van kenmerken die daaraan gesteld plegen te worden. Daaraan kan niet afdoen dat de verklaringen van eiser en [] zijn afgelegd tijdens de gehoren op 28 november 2008 enige tegenstrijdigheden bevatten. Deze kunnen echter niet tot de conclusie leiden dat geen gemeenschappelijke huishouding

wordt gevoerd. Gelet op het voorgaande zal het beroep wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb gegrond worden verklaard en zal het bestreden besluit worden vernietigd.

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berust de rechtsoverweging 5 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4. Toelichting op de grief

Grief I

- 4.1. Allereerst merkt de Staatssecretaris op dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat in het besluit van 30 september 2008 een onjuist toetsingskader is gehanteerd. Immers, niet in geschil is dat het huwelijk in de gemeenschappelijke basisadministratie is ingeschreven, terwijl de Staatssecretaris in het besluit van 30 september heeft beoordeeld of sprake is van een exclusieve en duurzame relatie. Deze toets dient echter aan de orde te komen bij de vraag of aan de beperking 'verblijf bij partner' wordt voldaan. De rechtbank heeft vervolgens getoetst aan artikel 3.17 Vb. Deze toets heeft echter op onjuiste wijze plaatsgevonden. De rechtbank geeft bij de toets in de optiek van de Staatssecretaris een te enge uitleg van het begrip 'gemeenschappelijke huishouding'. Anders dan de rechtbank is de Staatssecretaris van mening dat tegenstrijdige verklaringen, neergelegd in de rapporten van gehoor van 28 november 2006, wel degelijk een rol kunnen spelen bij de vraag of er sprake is van een gemeenschappelijke huishouding, zoals ook blijkt uit de uitspraak van uw Afdeling van 16 januari 2004, 200308785/1, rechtsoverweging 2.1.2. (productie 2). De rechtbank stelt dan ook ten onrechte dat de Staatssecretaris in de bestreden beschikking aannemelijk diende te maken dat op basis van andere kenmerken verweerder en zijn echtgenote geen gemeenschappelijke huishouding voeren. Gelet op de op pagina 2 van het besluit van 30 september 2008 gegeven extensieve opsomming van tegenstrijdige verklaringen van verweerder en zijn echtgenote, had de rechtbank dan ook tot de conclusie moeten komen dat zij geen gemeenschappelijke huishouding voeren. Door de hoeveelheid en de aard van de tegenstrijdige verklaringen die door verweerder en zijn echtgenote zijn afgelegd in de gehoren kan er geenszins sprake zijn van een gemeenschappelijke huishouding. Het enkele feit dat het huwelijk ingeschreven staat in de gemeentelijke basisadministratie doet daar niet aan af, nu immers uit de tegenstrijdige verklaringen blijkt dat aan een gemeenschappelijke huishouding geen feitelijke invulling wordt gegeven. De rechtbank heeft zulks miskend.

5. **Conclusie**

- 5.1. De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 30 september 2008 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 3 december 2009

Gemachtigde,

Mr. A.R.J. Maas , senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 30 20
telefax 073 - 888 30 86*